

ги и отъ кого е преписанъ. Той е планъ на четвърткѫ книга дебела и не толко обработена. Отъ правописанія же, както е видно, не може са догада положително коги е приписанъ, но види ся да не е приписанъ твърдѣ отколѣ; и ясно чи послѣ паденія Бѫлгарія; и проч.*)

А по тоя разказъ на Раковски се узнава че той е намѣрилъ въ Котель отломжкъ отъ „*преписъ*“ на житіето на Св. Петка, но че това житіе го е писалъ Патріархъ Евтимій, послѣднія Тѣрновски Патріархъ, това увѣрява и самъ Раковски преди да почени излаганьето на житіето (въ страница 11) даже казва че Евтимій е былъ „Бѫлгаринъ.“ Но тукъ се ражда вопросъ; дѣ? и намирали се въ *оригиналъ* житіето Св. Петки написано съ сѫщатж рѣкъ на Патріарха Евтимія?? За голѣмъ народни жалостъ, се вижда че това житіе въ оригиналъ не сѫществува; и е изчезнало спорядъ злочеститѣ и жалостни времена, и превеликите мѫченически отистини теглила, що е притежрѣтъ злочастия той бѫлгарски Патріархъ, слѣдъ наданьето на Бѫлгарското царство, отъ Баязита I и сина му Челеби Солимана; за тія страданія впрочемъ на Патріарха Евтимія ніе ще хортувами по долу. Ако дѣйствително се намираше това „житіе“ Св. Петки въ оригиналъ, то щѣши да го намѣри и обнародова нѣкой историкъ; но Иричекъ на когото Исторіята е преди 8 години напечятана, привожда теже съчиненіето на Раковски, отъ дѣто е черпалъ съведеніята си за „житіето“ това. —

Да се вжзвхримъ сега кѫмъ мощитѣ на Св. Петка. Слѣдъ като ги поставилъ Царь Иванъ Асѣнь II въ „Царската Церква“, тѣ сѫ се завардили и отъ звѣрската яростъ на Баязита I, и сина му Челеби Солимана при привземаньето на града Тѣрново. За тѣхъ се впрочемъ разказва че сѫ били пренесени отъ Тѣрново въ Видинъ, а — отъ тамъ въ Сѣрбія; отъ Сѣрбія же въ Яшъ въ Молдова; и — за това се разказва слѣдующее: Извѣстно е че Царь Страшимиръ братъ-тѣ на послѣднія Царь Шишмана III, имаше за свої столници градъ Видинъ; известно е при

*.) Виждъ Раковск. съчин. „За Асѣниовци“ стр. 13.